

Prese un informācija

Eiropas Savienības Tiesa
PAZIŅOJUMS PRESEI Nr. 140/19
Luksemburgā, 2019. gada 12. novembrī

Spriedums lietā C-363/18
Organisation juive européenne, Vignoble Psagot Ltd/Ministre
de l'Économie et des Finances

Uz pārtikas produktiem no Izraēlas valsts okupētajām teritorijām ir jāsniedz to izcelsmes norāde, gadījumā, ja šie produkti nāk no Izraēlas apmetnes šajā teritorijā, pievienojot arī norādi par šādu izcelsmi

Tiesa 2019. gada 12. novembrī pasludinātajā spriedumā *Organisation juive européenne* un *Vignoble Psagot* (C-363/18), kurš attiecas uz Regulas (ES) Nr. 1169/2011¹ interpretāciju, virspalātā nosprieda, ka uz pārtikas produktiem no Izraēlas valsts okupētajām teritorijām ir jāsniedz to izcelsmes norāde, gadījumā, ja tie nāk no vietas vai vairākām vietām, kas ir Izraēlas apmetne šajā teritorijā, pievienojot arī norādi par šādu izcelsmi.

Strīds pamatlietā ir starp *Organisation juive européenne* un *Vignoble Psagot Ltd*, no vienas puses, un *ministre de l'Économie et des Finances français* [Francijas ekonomikas un finanšu ministru], no otras puses, par atzinuma attiecībā uz tādu preču izcelsmes norādi, ko ievēd no Izraēlas valsts kopš 1967. gada jūnija okupētajām teritorijām, kurā pieprasīts uz šādām precēm sniegt minēto norādi, likumību. Pēc šī atzinuma Eiropas Komisija publicēja skaidrojošu paziņojumu par tādu preču izcelsmes norādi, ko ievēd no šī teritorijām².

Pirmkārt, Tiesa norādīja, ka atbilstoši Regulas Nr. 1169/2011 9. un 26. pantam pārtikas produkta izcelsmes valsts vai izcelsmes vietas norāde ir jāmin, ja tās nenorādīšana var maldināt patērētājus, ļaujot tiem domāt, ka šim pārtikas produktam ir cita izcelsmes valsts vai izcelsmes vieta, nevis tā patiesā izcelsmes valsts vai izcelsmes vieta. Turklāt tā piebilda, ka tad, ja uz attiecīgā pārtikas produkta ir minēta izcelsmes valsts vai izcelsmes vieta, šī norāde nedrīkst būt maldinoša.

Otrkārt, Tiesa precizēja gan jēdziena "izcelsmes valsts"³ interpretāciju, gan terminus "valsts" un "teritorija" Regulas Nr. 1169/2011 izpratnē. Šajā ziņā tā norādīja, ka šis jēdziens minētās regulas 2. panta 3. punktā ir definēts, atsaucoties uz Savienības Muitas kodeksu⁴, saskaņā ar kuru par precēm, kam izcelsme ir attiecīgajā "valstī" vai "teritorijā", uzskata preces, kuras vai nu pilnībā iegūtas šajā valstī vai teritorijā, vai arī minētajā valstī vai teritorijā ir notikusi to pēdējā nozīmīgā pārstrāde vai apstrāde⁵.

Attiecībā uz terminu "*pays*" [valsts], kas LES un LESD vairākkārt ir lietots kā sinonīms terminam "*État*" [valsts], Tiesa norādīja, ka, lai nodrošinātu konsekventu Savienības tiesību interpretāciju, šim terminam Savienības Muitas kodeksā un tāpat arī Regulā Nr. 1169/2011 ir jāpiešķir vienāda nozīme. "*État*" nozīmē suverēnu vienību, kas savu ģeogrāfisko robežu ietvaros īsteno visas savas starptautiskajās tiesībās atzītās pilnvaras. Runājot par terminu "teritorija", Tiesa precizēja, ka no

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1169/2011 (2011. gada 25. oktobris) par pārtikas produktu informācijas sniegšanu patērētājiem un par grozījumiem Eiropas Parlamenta un Padomes Regulās (EK) Nr. 1924/2006 un (EK) Nr. 1925/2006, un par Komisijas Direktīvas 87/250/EEK, Padomes Direktīvas 90/496/EEK, Komisijas Direktīvas 1999/10/EK, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2000/13/EK, Komisijas Direktīvu 2002/67/EK un 2008/5/EK un Komisijas Regulas (EK) Nr. 608/2004 atcelšanu (OV 2011, L 304, 18. lpp.).

² Skaidrojošs paziņojums par tādu preču izcelsmes norādi, ko ievēd no Izraēlas kopš 1967. gada jūnija okupētajām teritorijām (OV 2015, C 375, 4. lpp.).

³ Regulas (EK) Nr. 1169/2011 9. panta 1. punkta i) apakšpunkts un 26. panta 2. punkta a) apakšpunkts.

⁴ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 952/2013 (2013. gada 9. oktobris), ar ko izveido Savienības Muitas kodeksu (OV 2013, L 269, 1. lpp.).

⁵ Regulas Nr. 952/2013 60. pants.

paša Savienības Muitas kodeksa formulējuma izriet, ka tas apzīmē vienības, kas nav “pays” un tāpat arī “États”. Šādā kontekstā Tiesa piepilda, ka, sniedzot uz pārtikas produktiem norādi, ka Izraēlas valsts ir to “izcelsmes valsts”, lai gan šo produktu izcelsme patiesībā ir no teritorijām, kurām katrai ir pašam savs starptautisks statuss, kas atšķiras no šīs valsts statusa, tāpēc ka tās minētā valsts ir okupējusi un kā okupētājvara starptautisko humanitāro tiesību izpratnē ir pakļāvusi tās ierobežotai jurisdikcijai, tiktu maldināti patērētāji. Līdz ar to Tiesa nosprieda, ka pārtikas produktu izcelsmes teritorijas norāde Regulas Nr. 1169/2011 izpratnē ir obligāta, lai izvairītos no patērētāju maldināšanas saistībā ar to, ka Izraēlas valsts attiecīgajās teritorijās darbojas kā okupētājvara, nevis suverēna vienība.

Treškārt un visbeidzot, runājot par jēdzienu “izcelsmes vieta”⁶, Tiesa norādīja, ka tas ir jāsaprot kā tāds, kas attiecas uz jebkuru noteiktu ģeogrāfisku telpu, kura atrodas pārtikas produkta izcelsmes valstī vai teritorijā, izņemot ražotāja adresi. Tādējādi norāde, ka pārtikas produkts ir no “Izraēlas apmetnes”, kas atrodas kādā no “Izraēlas valsts okupētajām teritorijām”, var tikt uzskatīta par “izcelsmes vietas” norādi, jo termins “apmetne” attiecas uz ģeogrāfiski noteiktu vietu.

Turklāt attiecībā uz jautājumu, vai norāde “Izraēlas apmetne” ir obligāta, Tiesa vispirms uzsvēra, ka apmetnēm, kas izveidotas dažās Izraēlas valsts okupētajās teritorijās, ir raksturīgs apstāklis, ka tajās izpaužas šīs valsts īstenota iedzīvotāju pārvietošanas politika ārpus viņu apdzīvotās teritorijas, un tas ir pretrunā vispārējām humanitāro tiesību normām⁷. Tiesa turklāt nosprieda, ka šādas norādes nesniegšana, kas nozīmē, ka tiktu minēta tikai izcelsmes teritorija, var maldināt patērētājus. Patērētāji, iztrūkstot jebkādi informācijai, kas tiem varētu radīt skaidrību šajā jautājumā, nevar zināt, ka pārtikas produkts ir no vietas vai vairākām vietām, kuras veido apmetni, kas, pārkāpjot starptautisko humanitāro tiesību normas, izveidota kādā no minētajām teritorijām. Tiesa norādīja, ka atbilstoši Regulas Nr. 1169/2011 tiesību normām⁸ patērētājiem sniegtās informācijas mērķis ir ļaut tiem veikt apzinātu izvēli, ne tikai ņemot vērā veselības, ekonomiskos, vides un sociālos apsvērumus, bet arī ētikas un ar starptautisko tiesību ievērošanu saistītus apsvērumus. Šajā ziņā Tiesa uzsvēra, ka šādi apsvērumi var ietekmēt patērētāju iepirkšanās lēmumus.

ATGĀDINĀJUMS: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ļauj dalībvalstu tiesām to tiesvedības ietvaros uzdot jautājumus Tiesai par Savienības tiesību interpretāciju vai Savienības akta spēkā esamību. Tiesa neiztiesā strīdus, ko izskata valstu tiesas. Valsts tiesai ir jāatrisina lieta saskaņā ar Tiesas nolēmumu. Šis nolēmums līdzīgā veidā ir saistošs citām valstu tiesām, kurām ir jāatrisina līdzīgas problēmas.

Neoficiāls dokuments plašsaziņas līdzekļu vajadzībām, kas Tiesai nav saistošs.

[Pilns sprieduma teksts](#) tiek publicēts CURIA mājas lapā pasludināšanas dienā.

Kontaktpersona presei: Gitte Stadler ☎ (+352) 4303 3127

Attēli saistībā ar sprieduma pasludināšanu ir pieejami ["Europe by Satellite"](#) ☎ (+32) 2 2964106

---

⁶ Regulas (EK) Nr. 1169/2011 9. panta 1. punkta i) apakšpunkts un 26. panta 2. punkta a) apakšpunkts.

⁷ Ženēvas Konvencijas par civiliedzīvotāju aizsardzību kara laikā, kas noslēgta 1949. gada 12. augustā, 49. panta sestā daļa.

⁸ Regulas (EK) Nr. 1169/2011 3. un 4. apsvērumi un 3. panta 1. punkts.